

Publicerad 2015-01-17 22:55 av Suss Petersson

För en sekund gånger två

Ljuset från horisonten kändes som en god vän på min promenad,

vi nynnade solen och jag på vår väg mot ingenting.

En ljuvlig förmiddag , andades lugn hela atmosfären kändes

som om tingeling hade spridit ett troelleri över platsen.

Det kändes som något skulle ske, varningarna sköt fram i min varma kropp, först vart jag lite rädd men insåg snabbt att det var förväntan som om luften stannat till i en suck av välmående. Cykeln med mannen kändes in i märgen, han tittade grundligt på mig när han sakta kled förbi som om förvåning av en underlig känsla delades mellan oss.

Han försvann bakom nästa krön, jag stannade , skakade rejält på mina mörka lockar , en inbillning en lek med mina sinnen, inget annat. Jag fortsatte vägen fram men jag var blind, gick som jag fastnat hoss stjärnorna och glömt allt annat av häpnad för det vackra.

Kroppen började återvända , lugnet kom tillbaka och dagen steg fram ur gömmorna.

Snart var jag framme vid området affär, exakt i samma ögonblick som tanken slog mig att det var dags att vända, slog mitt hjärta dubbla slag, värmen från en känsla av att bli sedd trädde fram fylld av tilit och kärlek. Samlade ihop mig efter några sekunders chock där var mannen igen tittande undrande på mig,

Jag såg hans mun röra sig i slowmotion men jag hörde aldrig , jag var så betagen.

Allt jag minns efter det är känslan den underbaraste av alla trolierier var en guldring i höger öra, Vägen hem gick förmodligen fort, en känsla av hittat en betydande person i min framtid var min känsla

Nu tittar jag mot månen, ber gubben där uppe prata med solguden om svar.

Vem är du som mina tankar inte vill släppa?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suss Petersson med Poeter.se id #43275 innehar upphovsrätten